

слушала; Тя была Ипермнистра, коя-то избавила Линцея. Сестры-ты и не живѣли много врѣмѧ слѣдъ това прѣстѣпленіе, и отишли да ся искупять отъ него въ пѣкло-то съ това чудно наказаніе, кое-то безъ ползъ мори мѫжеубійственны-ты имъ рѣцѣ.

Тіи сѧ по-главни-ти прѣстѣпници, за кои-то баснословіе-то разказва прѣстѣпленія-та и теглиата; можахмы да забѣльжимъ и другы; за Титаны-ты, свръзаны съ вѣчны веригы при врата-та на Тартара, за исполинъ Титея, на кого-то тѣло-то покрыва девять уврата, и кого-то единъ Ястребъ кѣлве и кѣса немилостиво за да го накаже за обидѣ-тѣ, что былъ направилъ Латону; можахмы да спомянемъ и за злочестивый Тезея, сѣднѣлъ връху единъ скалъ, отъ кои-то никога не бы слѣзълъ ако да не му помогняше Херкулесъ, и възъ кои-то тойзи нехранимайко стene за дѣ-то ся былъ вмѣкинѣлъ въ пѣкло-то и ся помѣчили да освободи Прозерпинъ; нѣ ные доста много ся забавихмы и лутахмы въ туй плачевно мѣсто.

Елисейскы поля.

Врѣмѧ е вече да дойдемъ на Елисейскы-ты поля, кои-то щѣть ни заслѣпять очи-ты съ едно зрѣлище, докрай другояче. По тыя блажены мѣста царува вѣчна пролѣтъ; една сладка свѣтлина гы освѣтлява; въздухъ-тъ е чистъ и благоуханенъ; сѣнки-ты тамъ ся расхождать прѣзъ горы отъ шипоцы и чемширы. Тыи сѧ пили отъ водѣ-тѣ на Леѳѣ, за това и въспоминанія за земль-тѣ никакъ не имъ побѣкватъ благополучіе-то; мѣдри-ти тамъ говорять за тайнства-та на небе-то; поети-ти пѣютъ сладкогласны пѣсны; воиници-ти ся упражнявать въ битвы, дѣто кръвь никакъ не ся пролива; най-сѣтнѣ вси праведни тука